

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/143/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010856
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2018:8317010856.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Vargu a prísediacich Petra Miškoca a Ing. Lenky Gojdanovej v trestnej veci obžalovaných X. F. U. Q. P., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné č. k. 2 Pv 360/17/7702-29 zo dňa 20. novembra 2017, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. januára 2018 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný X.U. F., K.. XX.XX.XXXX B. Z.,
I. O. V. XXXX/XX, XXX XX Z.,
I.. Č.. B. Ú. K. B. B. B. S.,

Obžalovaný Q. P., K.. XX.XX.XXXX B. Z.,
I. O. V. XXXX/XX, XXX XX Z.,
I.. Č.. B. Ú. K. B. B. B. S.,

uznávajú sa za vinných, že

X. F. U. Q. P. po vzájomnej spoločnej dohode v čase okolo 00.30 hod. dňa 30.07.2017 prišli k novinovému stánku pri Okresnom súde v Humennom na ul. Laboreckej, kde doneseným roxorom vypáčili visiaci zámok na mrežiach predajného okienka uvedeného novinového stánku, následne Q. P. otvoril mrežu na okienku a sklenenú výplň okienka vtlačil smerom dovnútra, cez takto vzniknutý otvor Q. P. vošiel dnu do novinového stánku, odkiaľ na dvakrát odcudzil spolu 321 ks škatuliek s cigaretami rôznych značiek, 26 ks tabaku rôznych značiek, 18 ks zapalovačov zn. Piezo, 53 ks cigaretových papierikov zn. Važka, 1ks nápoja Pepsi Cola v 0,5 l balení, 1 ks bordový záves a z plastového mincovníka mince v hodnote 2,00 eur 2 ks, 1,00 eur 18 ks, 0,50 eur 15 ks, 0,20 eur 22 ks, 0,10 eur 27 ks a 0,05 eur 29 ks spolu vo výške 38,05 eur, ktoré vyniesol von a spolu s X. F. takto odcudzené veci spoločne odniesli a ukryli v kríkoch pri železničnej trati na presne neuvedenom mieste, čím takto pre majiteľku U. U. spôsobili celkovú škodu vo výške najmenej 1.076,03 eur a poškodením a odcudzením visiaceho zámku z. FAB spôsobili škodu vo výške 4,28 eur, pričom X. F. sa takéhoto konania dopustil aj napriek tomu, že za taký čin bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/122/2015 zo dňa 28.10.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.10.2015, teda

X. F.

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, uvedený čin spáchal hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

Q. P.

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

čím spáchali

X. F.

zločin krádež podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona,

Q. P.

zločin krádež podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Trestného zákona, ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú:

X. F.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, prihladajúc v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, per analogiam, na trest odňatia slobody na 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Q. P.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, prihladajúc v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, podľa § 46 Trestného zákona, na trest odňatia slobody na 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, súd zaväzuje obžalovaných spoločne a nerozdielne na povinnosť zaplatiť náhradu škody poškodenej: U. U., K.. XX.XX.XXXX, I. O. J. XXXX/XX, Z., vo výške 809,58 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal na obžalovaného X. F. obžalobu pre zločin krádež podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona, a na Q. P. pre zločin krádež podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. januára 2018 obžalovaní vyhlásili, že sú vinní zo skutku uvedeného v obžalobe. Súd po splnení všetkých procesných podmienok, prijal podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku (TP), vyhlásenie obžalovaných o tom, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prijal.

Podľa § 257 ods. 8 TP, súd vyhlásil, že sa vykonajú iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Poškodená U. U. prítomná na hlavnom pojednávaní v procesnom postavení svedkyne uviedla, že si uplatňuje náhradu škody vo výške 809,58 eur, pričom ide o hodnotu len tých vecí, ktoré jej vrátené neboli, pričom nákupné ceny odcudzeného tovaru preukázala účtovnými dokladmi už v prípravnom konaní. Súd dokazovanie o škode doplnil prečítaním relevantných listinných dôkazov. Obidvaja obžalovaní uplatnený nárok nespochybnili.

Konanie obžalovaného X. F. uvedené skutkovej vete obžaloby, ktorá bola v dôsledku prijatého vyhlásenia prevzatá do skutkovej vety výroku o vine tohto rozsudku, súd posúdil ako konanie, ktorým obžalovaný spoločným konaním prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, tento čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a spáchal tým malú škodu.

Týmto konaním naplnil znaky zločinu krádež podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, s poukazom § 138 písm. e) Trestného zákona, ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona.

Konanie obžalovaného Q. P. uvedené v skutkovej vete obžaloby, ktorá bola v dôsledku prijatého vyhlásenia prevzatá do skutkovej vety výroku o vine tohto rozsudku, súd posúdil ako konanie, ktorým obžalovaný spoločným konaním prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, tento čin spáchal vlámaním a spôsobil tak škodu malú.

Týmto konaním naplnil znaky zločinu krádež podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, s poukazom § 138 písm. e) Trestného zákona, ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona.

Pri ukladaní trestu u X. F. súd zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) TZ, to je, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Súd zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) TZ, to je že obžalovaný už bol v minulosti pre podobnú trestnú činnosť odsúdený - nakoľko však prokurátor bez uvedenia dôvodu odmietol konať o dohode o vine a treste a X. F. vyhlásil, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe, pričom bol si pritom vedomý trestnej sadzby za daný trestný čin, neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu, súd zvažoval podmienky mimoriadneho zníženia trestu.

Súd berúc do úvahy jeho dobrovoľné priznanie sa na políciu, keď sám prišiel na políciu oznámiť svoju vlastnú trestnú činnosť a prihliadajúc zároveň na kladnú správu o povesti a na skutočnosť, že pred vzatím do väzby bol zamestnaný, nemá žiadny záznam v registri priestupkov, preto súd analogicky aplikoval ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu tak, ako by bol na to oprávnený prokurátor v prípade konania o dohode o vine a treste - trest súd znížil o jednu šestinú (súd teda nevyužil maximálny rozsah mimoriadneho zníženia trestu až o jednu tretinu).

Pri právnych úvahách o treste pre obžalovaného, súd poukazuje na skutočnosť, že podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, publikovaného v zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017, pod č. 44: „Ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“

Pri ukladaní trestu u Q. P. súd zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) TZ, to je, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Súd zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) TZ, to je že obžalovaný už bol v minulosti pre podobnú trestnú činnosť odsúdený.

Pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd vyhodnotil ako vyrovnanú a z toho dôvodu súd nepristúpil k úprave hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 TZ.

Súd rozhodnutie o uložení trestu na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby odôvodňuje okrem iného aj tým, že aj obžalovaný Q. P. vyhlásil, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe berúc pritom na seba riziko uloženia trestu v sadzbe tri roky až desať rokov odňatia slobody. Vzhľadom na rozsah spôsobenej škody, súd považuje trojročný trest odňatia slobody za primeraný a dostatočný na prevýchovu páchatela a ochranu spoločnosti pred ním. V jeho prípade súd nepristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu, nakoľko bol v minulosti deväťkrát odsúdený pre trestný čin krádež.

I keď predseda senátu upozornil, že vzhľadom na vykonané dokazovanie je zrejmé, že aj obžalovaný Q. P. bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a to na hlavnom pojednávaní prečítaným rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/122/2015, čo by inak zakladalo aj u tohto obvineného právnu kvalifikáciu aj ako krádež podľa § 212 ods. 3 písm. b) TZ - avšak nakoľko prokurátor

túto skutočnosť obvinenému v skutkovej vete obžaloby nekládol za vinu, súd s poukázaním na § 278 ods. 1 TP, podľa ktorého podkladom na rozhodnutie súdu je len skutok, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu nemohol sám neprípustným spôsobom „rozšíriť“ skutok a teda aj obvinenie aj pre túto okolnosť - navyše v čase, kedy už bolo rozhodnuté o prijatí vyhlásenia o vine.

O škode súd rozhodol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, tak, že obidvoch obžalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne na povinnosť zaplatiť náhradu škody v takom rozsahu, v akom ju poškodená U. U. uplatnila a preukázala - vo výške 809,58 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.